

sætter to—tre tønder kartofler hvert år, og ror ud i skærene efter tang til at hævde dem med, som selv går med spade og hakke der, hvor ploven ikke kan gå for sten og berg, som selv kører gjødsel udover de fattige jorder, sår kornet ud om våren og skærer det ned om høsten med den korte sejd (segl), slæber høst ind på sin ryg, og kartoflerne på den lille hjulbør, som ror til købmanden hver uge efter mad til de sultne munde og hver måned efter mel til brød, og så, når dagen er endt, stopper strømper og lapper tøj til den sene nat, så øjnene er røde af det matte skær fra den usle petroleumsprås. Heller ikke har de set den, der lever sit liv i en røgfylt gyde med et svin ved sin side i det lille stinkende hul, der kaldes en bolig, men hvor seks—otte små lunger må kæmpe en livets kamp for at få så megen ilt ud af den støvede og forpestede luft, som de behøver for ikke at skrumpes helt sammen.

Nej! De har aldrig set disse kvinder. Kjender dem ikke. Ved ikke at de eksisterer — —.

Hvor mangler her energi? Hvor mangler evnen til at tænke logisk og handle derefter? Hvad er her utilstrækkeligt? Jo, et: Der er brist på åndeligt indhold. Men hvis er skylden for det? Ikke kvindens ialfald.

Men er det sådan, det bør være? Så blev jo kvinden mand. Og det er det, hun *ikke* skal bli.

Kvinden skal bli *sig selv*, endda mere kvinde, end hun er. Hun skal bli *helt* kvinde. Nu er hun det kun halvt, deraf kommer det onde.

„Kvinden er, har været og *må* vedbli at være ensidig, thi det er hendes styrke“. Her *er* altså skranker, som ikke *må* og ikke kan overtrædes, uden med fare for slægtens menneskelige sundhed. Kvindens liv skal være slægtens opretholdelse. Men derfor *må* hun ha udvikling, for at *slægten* kan udvikles og forædles. Ikke for at hun selv kan bli mand, men for at bli den fuldkomneste moder. „Thi højden af vor værd som mennesker når vi som mødre“, siger forfatterinden. Bare kvinden *må* komme til at erkende denne sin begrænsning. Før er den absolute frihed farlig. „Den største hindring for fuld ydre ligestilling er ikke manden, men kvinden selv“.

Med disse ord slutter bogen — det er i en sum hvad den indeholder: kvinden skal bli helt sig selv, såsandskt kjærligheden er livets sol, og såsandskt al frugtbarhed er skøn og al sygdom og unatur hæslig“. Alle, som er sunde vil rabe:

Lad solen få Lov til at skinne på menneskene og lære dem at le mod den gryende dag! Feigt er det at flygte for livet!

Alf Larsen.

I. W. S. A.

Efter „Neues Frauenleben“.

Det betydeligste resultat af I. C. W.s generalforsamling i Berlin er utvivlsomt dannelsen af det internationale kvindestemmeretsudvalg: *International woman suffrage alliance*. Denne dannedes dog ikke direkte af I. C. W., men af en delegeretkonference, for hvilken *Susan B Anthony*,*) Amerikas hæderkronede kvindeforkæmper, præsiderede. Hun motive-rede denne Organisation med, at kravet om stemmeretten skal fremføres i alle verdens kvinders navn.

Samtidig udstedtes en proklamation og afholdtes et stort offentligt Møde.

Tilsendte Bøger.

Schuboths Forlag.

Ivar Rings Fortællinger, Hefte 5 og 6.

Heri slutter første Bind, hvis Indhold er *I Præstegaarden* og *Helene*.

Andet Bind begynder med *Den første Sten*.

Henvisninger.

Københavns Corset-Magasin ved Anna Westerberg, Silkegade 5, har til Fabrikation efter udenlandsk Mønster og under Lægevejledning optaget Hygiejne Bind for Damer og tilbyder ifølge omstaaende Annonce disse til 75 Øre pr. Dus. Hygiejne Bind, der i Udlandet har vundet en enorm Udbredelse, ere bekvemme, sunde og renlige, og ved Benyttelsen af disse Bind vil adskillige Forkølelses- og Underlivs-sygomme kunne forebygges. —

*) S. B. A. skai i audiensen hos kejserinden have trykket dennes hånd, medens de andre blot kys-sede den, og sagt: „Nu beder De vel Deres mand sørge for, at Tysklands kvinder får stemmeret“.